losse nrs. f 1,75 – abonneeprijs f 1,50 per nummer – België F 33

WALT DISNEY'S

Donald Duck

Nr.13
1985

EEN VROLIJK WEEKBLAD

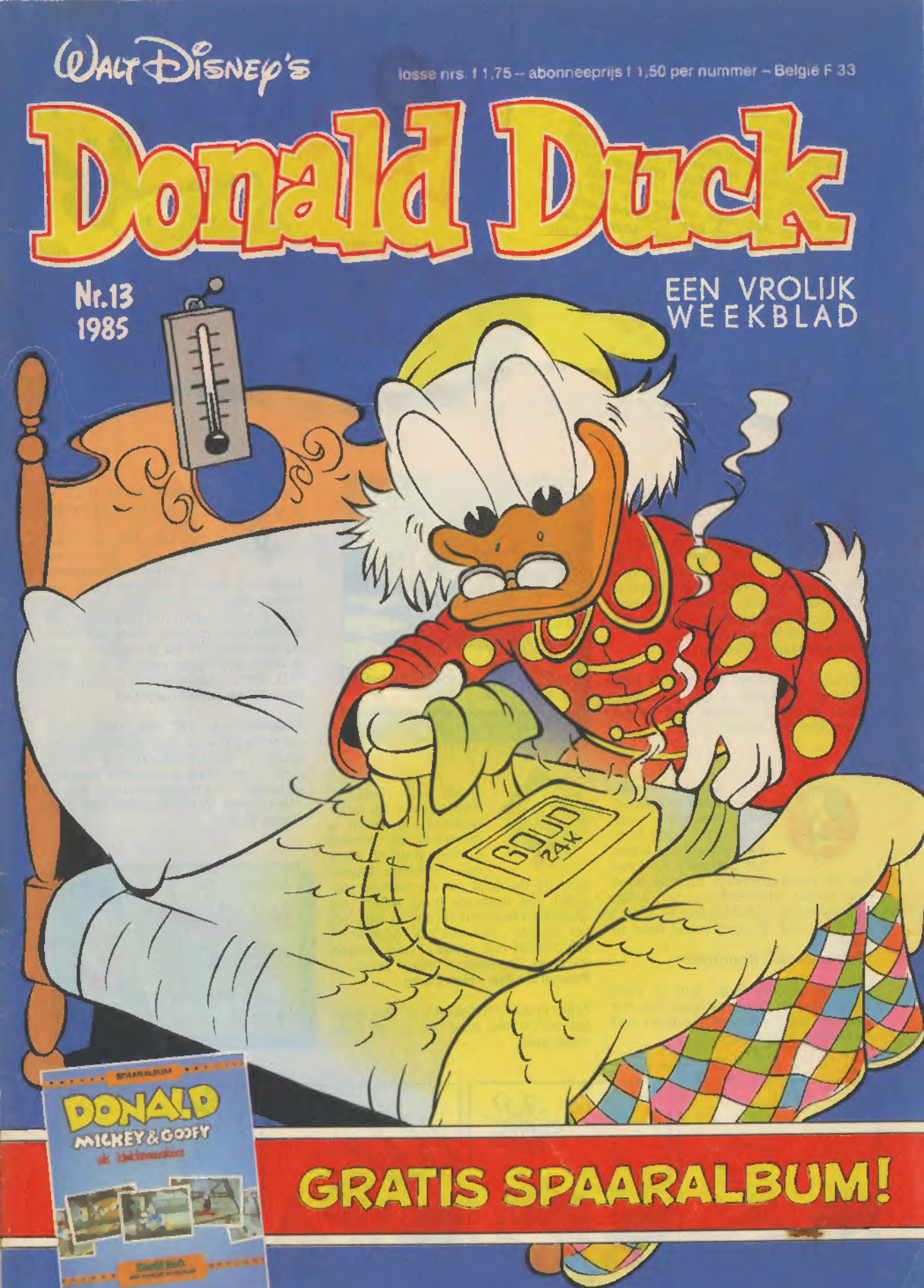

GRATIS SPAARALBUM!

OOM DONALD'S

Deze week is het oppassen geblazen, beste vrienden en vriendinnen, want zoals jullie weten is het weer één april! Ik ben in elk geval extra op m'n hoede, want meestal verzinnen m'n neefjes de meest ingewikkelde grappen om me erin te laten lopen. Maar dit jaar zal dat niet lukken! Ik heb op de rommelmarkt een interessant boek gekocht, en ik blijf gewoon de hele dag thuis zitten lezen. Dan kan me niks gebeuren. Of wel?

Oom Donald

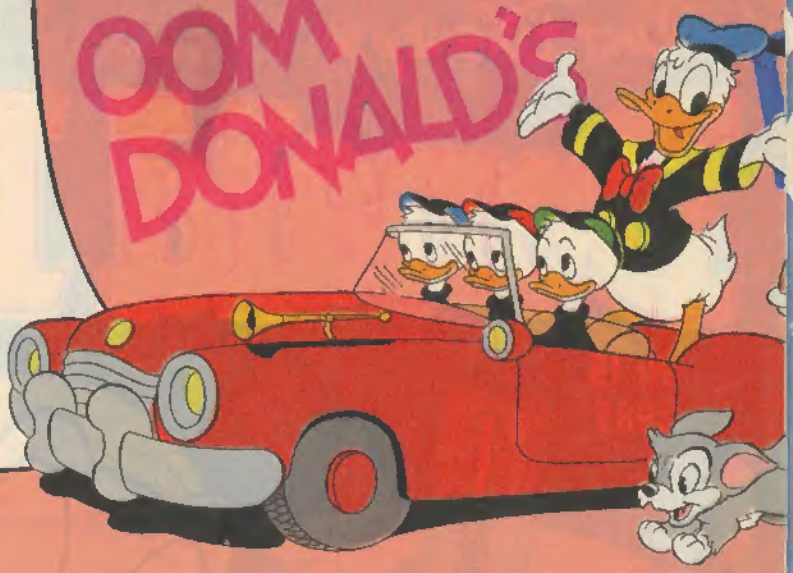

Beste Donald Duck. Ik wil graag weten wie ook getik in z'n oor heett. Ik heb namelijk net een richtingaanwijzer in mijn oor en ik kan het getik aanzetten en uitzetten. Harder, zachter, sneller, langzamer laten tikken. Het is net ot er een klok in mijn oor zit.
Ton van Ham – Venray

Jij bent de eerste van wie ik hoor dat hij 'n klokje in zijn oor heeft, Ton! Heelt je dokter niet verteld waardoor het komt?

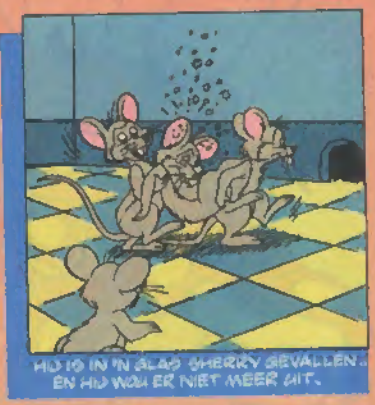

Beste eend D.D. Ik schrijt voor de eerste keer. Ik heb een 27 MC bak en daar heb ik de naam Zwarte Schildpad. Maar nu wou ik vragen ot ik uw naam mag hebben voor de bak? Mijn moeder vindt het niks hoor, dat breek-breek in huis, maar dat moet nu eenmaal. Nu ga ik stoppen want ik word geroepen voor de bak. Dag D.D. Tot vrijdagavond in de bus.
Nico Oosterink – Lelystad

Leuk zo'n 27 MC bak, Nico; maar waarom wil je er mijn naam voor gebruiken? Ik vind de „Zwarte Schildpad" hartstikke spannend klinken! Iedereen zou trouwens toch aan je stem horen dat ik het niet zelf was! Breek-breek!

Hoi Duckie Duck, mijn vader is bakker. Wij mochten een keer mee. Toen hadden wij twintig koekjes gemaakt. En toen het de oven uitkwam, kleetde altes aan elkaar. Het leek op jou. Toen schreven we DONALD DUCK erop. En nog wat, ik vind jouw blad te gaaf.
Mirjam Coret – Noordwijk

Als het op mij leek, kun je toch eigenlijk niet meer zeggen dat het mislukt was, Mirjam! Wedden dat het heel lekker was?

Beste luxe D.D. Ik heb iets leuks meegemaakt. Ik kwam 's morgens op school en toen hadden ik en mijn vriendje kauwgom op de stoel van de meester geplakt. De meester ging zitten. Hij bleef een hele tijd zitten, hij wist het nu. Hij zei: „Wie heett dit gedaan?" Wij zeiden het eerlijk. Toen kregen we straf. Tot ziens, onwijze eend.
Pascal de Bie – Den Haag

Fraai is dat, Pascal! Als jij mijn neefjes nu op een idee brengt, zit ik er mooi mee!

weekblad
Donald Duck
Een uitgave van Oberon B.V.
Postbus 6003 2001 HA Haarlem
Telefoon: 023 - 304304
tussen 9.00 uur en 12.30 uur
nr. 13 – 29 maart 1985
©1985 Walt Disney Productions

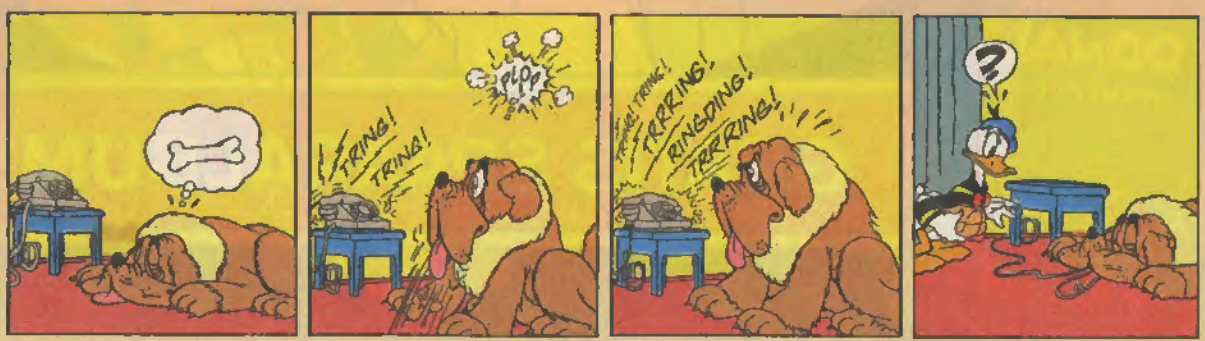

BRIEVENBUS

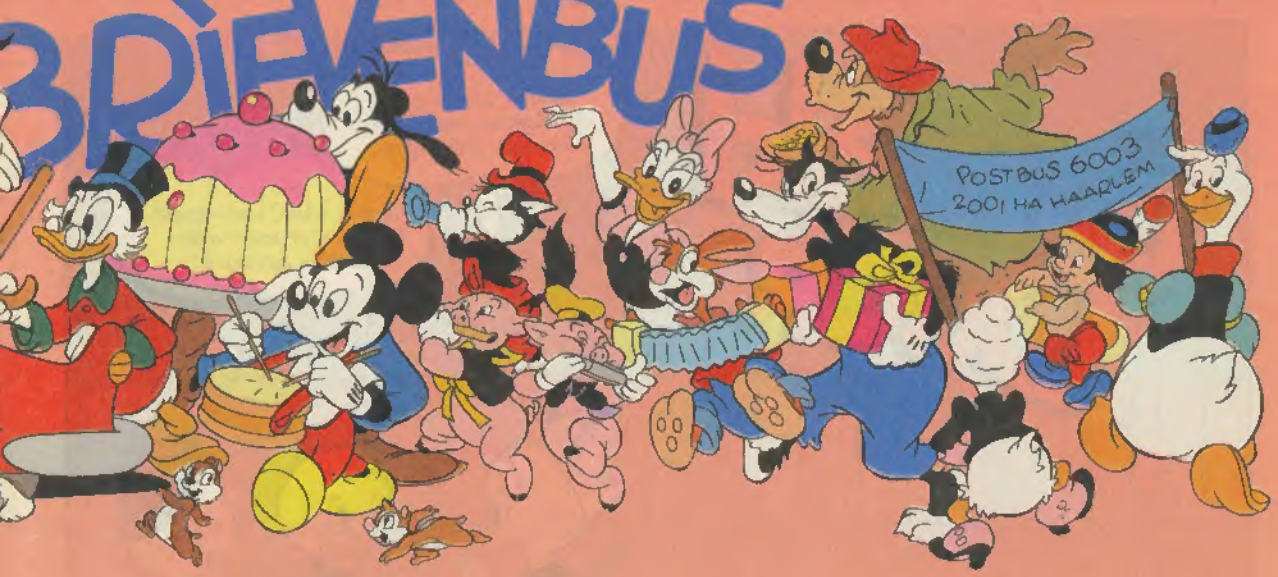

Brief van de week

De Brief van de week is geschreven door **MARLOES VAN WESTRENEN** uit **HENDRIK-IDO-AMBACHT**. Zij krijgt van mij de Donald Duck-muzieksleutelhanger.

Beste Duckboy. We zijn naar het kerstcircus geweest. Eerst kwamen er allemaal acrobaten. En er waren grappige clowns. Een zei elke keer: „Zijn jullie er nog?" En dan riepen wij terug: „Jaaa!" Er was ook een pauze en in die pauze gingen de helpers de kool van de rooldieren opbouwen. En toen de pauze om was kwamen de panters en de leeuwen en de tijgers en de ijsberen en ook een beer. En toen de tent werd atgebouwd liet één clown zijn sterballen zien. En hij liet zien hoe hij daar aan kwam, het kwam door het touwtje springen dat hij deed. Er gebeurde nog wel veel meer maar dat kan ik niet meer vertellen. Doe de groeten aan heel Duckstad, Dááág.

Prachtig vind ik dat, zo'n circus! 't Mooist vind ik olifantjes!

Beste Donald Duck. Ik ben pas naar de film Gremlins geweest. Het ging over allemaal hele kleine leuke beestjes die later de mensen gingen aanvallen. Ik had gehuild, gelachen en in spanning gezeten. Mijn moeder en mijn vader zijn gescheiden, dat vind ik heel erg naar. Ik had al een keer geschreven over mijn eendje Tommie.
Jorma van Wissem en Tommie
Maastricht

Hele kleine leuke beestjes? 't Is maar dat ik geen mensen aanval anders had ik gedacht dat je 't over mij had!

Beste Donald Duck, er is een poosje geleden iets heel leuks gebeurd, ook wel een beetje zielig. Op een middag zaten mijn vader en ik bij de tafel en hoorden we opeens een doffe knal tegen de voorruit en toen zei ik tegen mijn vader: „Wat is dat?" En ik ging naar buiten en wat zag ik daar? Een parkietje! Toen vroeg ik aan mijn vader: „Mag ik hem houden?" Hij zei eerst van nee, maar daarna mocht het wel. Maar ik had nog geen kooitje en hij mocht niet bij de andere parkieten dus moest ik een nieuw kooitje hebben. Onze overburen hadden er nog een voor mij, dat vond ik wel leuk. Ik heb hem nu nog en hij heeft een kromme snavel.
Tonnie Boon
Stadskanaal

Eh... wie heeft 'n kromme snavel? Het kooitje van de buren of die parkiet? (Grapje!) Voelt hij zich nu helemaal bij je thuis, Tonnie?

Beste Donald Duck. Weet je wat ik een keer droomde? Ik droomde dat jij met Katrien was getrouwd. Jullie hadden een zoontje gekregen, dat hadden jullie Kwok genoemd. Op een dag gingen jullie wandelen in het park. In het park was een grote ronde vijver. En Kwok was zo ondeugend, die kroop uit de kinderwagen en ging toen de vijver in. Hij was zowat verdronken. Gelukkig was ik ook in dat park. En ik redde Kwok. Dat vond u heel fijn. En ik mocht die avond bij u eten. U bakte de lekkerste patat van de wereld.
Daniëlle Bruinen – Pijnacker

Ik moet er niet aan denken, Daniëlle! Ik heb mijn handen al vol aan Kwik, Kwek en Kwak, en dan ook nog een Kwok erbij! En wat die lekkere patat betreft: dat klopt!

...is het weer PASEN!

Donald Duck

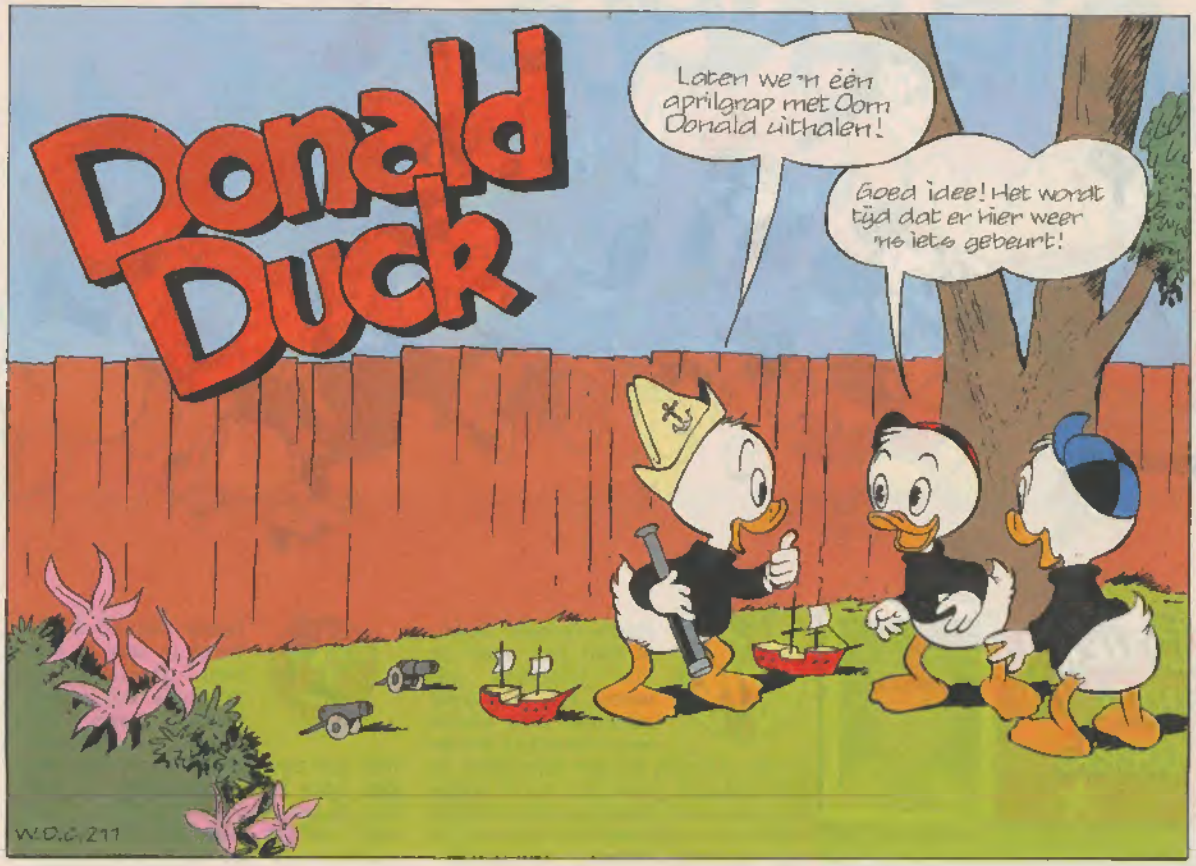
Laten we 'n één aprilgrap met Oom Donald uithalen!
Goed idee! Het wordt tijd dat er hier weer 'ns iets gebeurt!
W.O.C. 211

Maar wat voor een grap?
Het moet wel een goeie zijn!
Oom Donald is veel te achterdochtig om gauw ergens in te trappen!

Wat leest hij daar?
Dat oude boek dat hij op de rommelmarkt heeft gekocht! Het heet "MAGISCHE MIRAKELS"!

Hee! Dat brengt me op 'n idee! De laatste tijd is hij dol op geluksamuletten en dat soort zaken!
Sst! Ik wil te weten komen over welk "wonder" hij nu aan het lezen is!

Aha! WENSSTENEN! Hij is verdiept in 'n verhaal over een of ander eiland, waar jaren geleden ECHTE wenssteneN zijn gevonden!

Jonge! "De ZWARTE STENEN op dit eiland konden een WENS vervullen van iedereen die zo'n steen vond!"
HIJG! HIJG!
"Zeven zeelieden van de Ms. Petunia werden binnen 'n jaar RIJK dank zij hun wens!"
Oh, geweldig om zo'n steen te vinden en dan NOOIT meer te hoeven WERKEN!
Maar natuurlijk heb IK weer pech: de naam en plaats van 't eiland zijn verloren gegaan! Het is nooit meer teruggevonden en die stenen liggen daar maar zonder dat iemand er iets aan heeft!
Okee! Ik heb het! Oom Donald gelooft vast en zeker in die wenssteenen!
We verzinnen 'n verhaal over iemand die dat onbekende eiland heeft gevonden!
Ik geloof dat ik 'n fantastische manier weet om dat nieuwe aan Oom Donald over te brengen!
Al gauw...
Hee, Dick! Wil jij ons helpen om 'n één aprilgrap met Oom Donald uit te halen?
Nou en of! Hij heeft mij er al zo vaak in laten lopen!
DICKS RADIO-SERVICE
Kijk, dit zijn we van plan ... pest ... pest ...
Ik zal het zo ECHT mogelijk laten klinken!

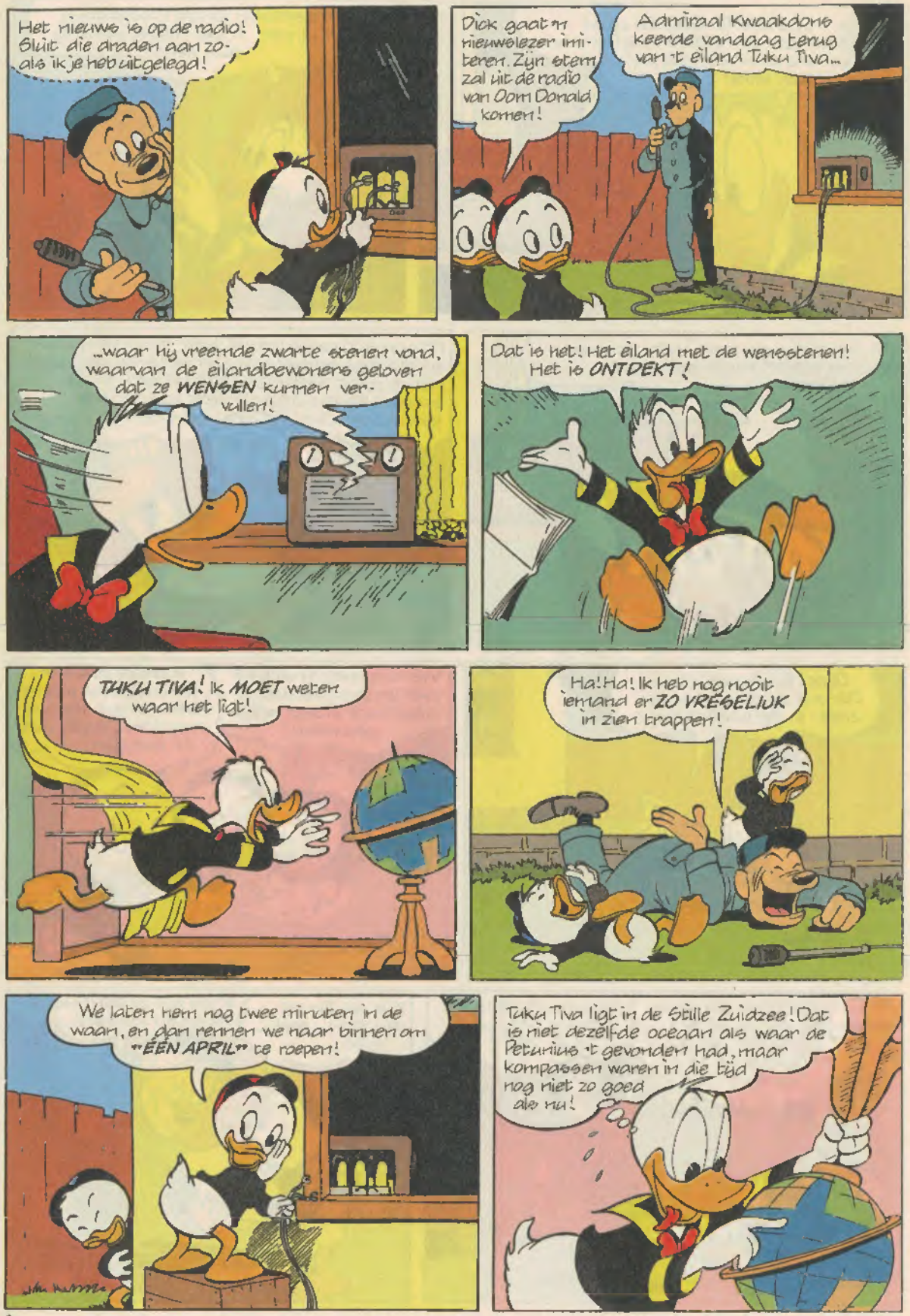
Het nieuwe is op de radio! Sluit die draden aan zoals ik je heb uitgelegd!
Dick gaat 't nieuwslezer imiteren. Zijn stem zal uit de radio van Oom Donald komen!
Admiraal Kwaakdorie keerde vandaag terug van 't eiland Tuku Tiva...
...waar hij vreemde zwarte stenen vond, waarvan de eilandbewoners geloven dat ze WENSEN kunnen vervullen!
Dat is het! Het eiland met de wenssteenen! Het is ONTDEKT!
TUKU TIVA! Ik MOET weten waar het ligt!
Ha! Ha! Ik heb nog nooit iemand er ZO VREEËLIJK in zien trappen!
We laten hem nog twee minuten in de waan, en dan rennen we naar binnen om "ÉÉN APRIL" te roepen!
Tuku Tiva ligt in de Stille Zuidzee! Dat is niet dezelfde oceaan als waar de Petuniue 't gevonden had, maar kompassen waren in die tijd nog niet zo goed als nu!

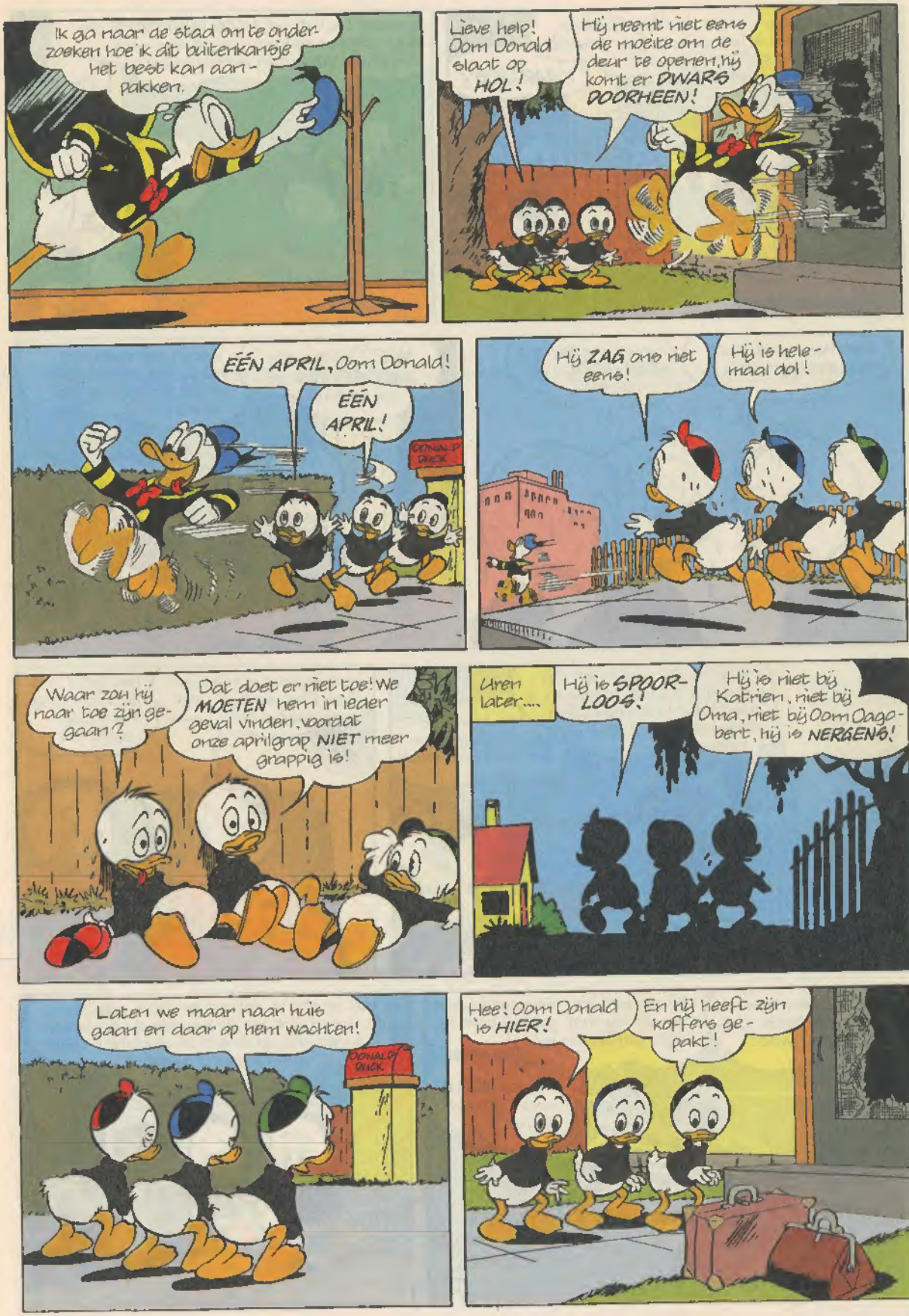
Ik ga naar de stad om te onderzoeken hoe ik dit buitenkansje het beste kan aanpakken.
Lieve help! Oom Donald slaat op HOL!
Hij neemt niet eens de moeite om de deur te openen, hij komt er DWARS DOORHEEN!
ÉÉN APRIL, Oom Donald!
ÉÉN APRIL!
DONALD DUCK
Hij ZAG ons niet eens!
Hij is helemaal dol!
Waar zou hij naar toe zijn gegaan?
Dat doet er niet toe! We MOETEN hem in ieder geval vinden, voordat onze aprilgrap NIET meer grappig is!
Uren later....
Hij is SPOORLOOS!
Hij is niet bij Katrien, niet bij Oma, niet bij Oom Oagebert, hij is NERGENS!
Laten we maar naar huis gaan en daar op hem wachten!
DONALD DUCK
Hee! Oom Donald is HIER!
En hij heeft zijn koffers gepakt!

We gaan naar de Stille Zuidzee, jongens! Ik heb al kaartjes gekocht en de koffers ingepakt!
KAARTJES?

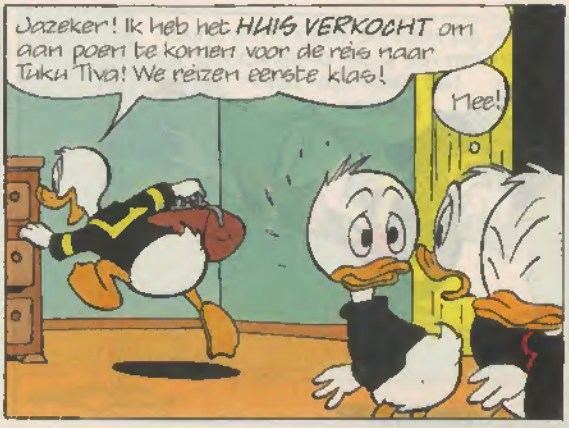
Jazeker! Ik heb het HUIS VERKOCHT om aan poen te komen voor de reis naar Taku Tiva! We reizen eerste klas!
Mee!

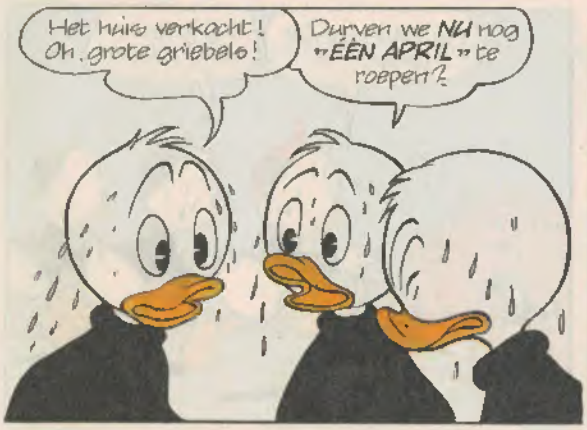
Het huis verkocht! Oh, grote griebels!
Durven we NU nog "EEN APRIL" te roepen?

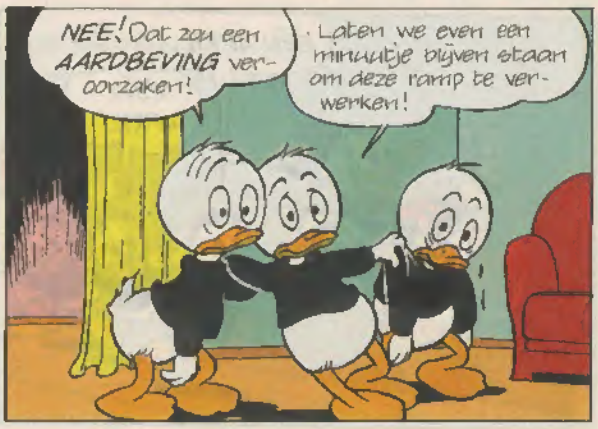
NEE! Dat zou een AARDBEVING veroorzaken!
Laten we even een minuutje blijven staan om deze ramp te verwerken!

En zo gaan Kwik, Kwek en Kwak met Oom Donald op weg naar de Stille Zuidzee om de wenstenen te zoeken....
Waarom zijn jullie niet blij en vrolijk? Jullie gedragen je alsof jullie helemaal geen plezier aan deze reis beleven!
Mm... misschien hebben we last van zeeziekte!

Het is onze schuld als Oom Donald zijn geld kwijtraakt!
Het geld dat hij jarenlang heeft gespaard!

We hadden hem moeten vertellen dat het n grap was!
Maar het zou hem geen goed doen als hij wist dat hij voor het lapje gehouden is!
Hij zou ALTIJD kwaad op ons blijven!

Het beste is dat we gewoon meedoen en hopen dat we de schade die we hebben aangericht op de een of andere manier goed kunnen maken!

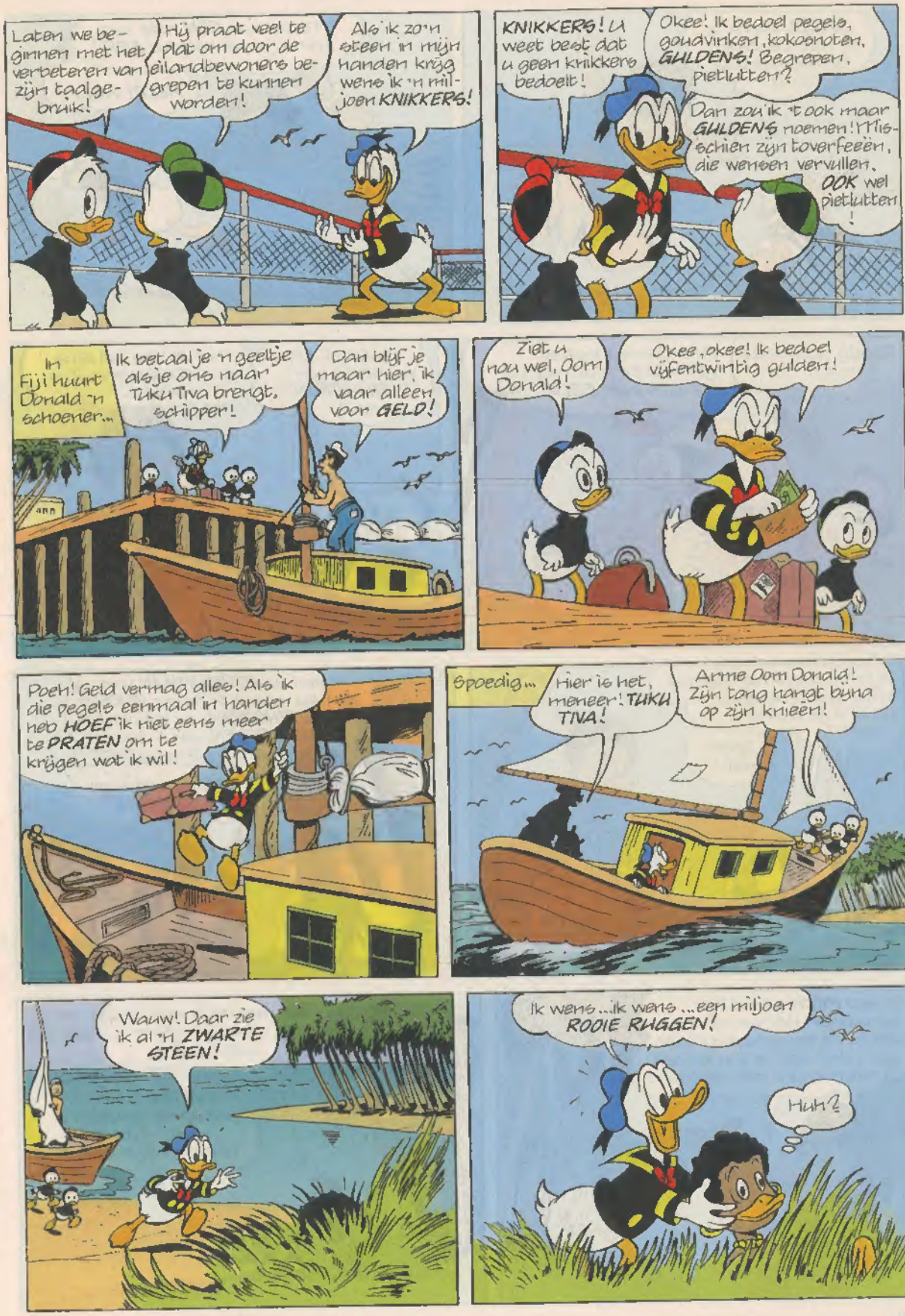
Laten we beginnen met het verbeteren van zijn taalgebruik!
Hij praat veel te plat om door de eilandbewoners begrepen te kunnen worden!
Als ik zo'n steen in mijn handen krijg wens ik 'n miljoen KNIKKERS!
KNIKKERS! U weet best dat u geen knikkers bedoelt!
Okee! Ik bedoel pegels, goudvinken, kokosnoten, GULDENS! Begrepen, pietluttert?
Dan zou ik 't ook maar GULDENS noemen! Misschien zijn toverfeeën, die wensen vervullen, OOK wel pietluttert!
In Fiji huurt Donald 'n schoener...
Ik betaal je 'n geeltje als je ons naar Tuku Tiva brengt, schipper!
Dan blijf je maar hier, ik vaar alleen voor GELD!
Ziet u nou wel, Oom Donald!
Okee, okee! Ik bedoel vijfentwintig gulden!
Poeh! Geld vermag alles! Als ik die pegels eenmaal in handen heb HOEF ik niet eens meer te PRATEN om te krijgen wat ik wil!
Spoedig...
Hier is het, meneer! TUKU TIVA!
Arme Oom Donald! Zijn tong hangt bijna op zijn knieën!
Wauw! Daar zie ik al 'n ZWARTE STEEN!
Ik wens...ik wens...een miljoen ROOIE RUGGEN!
Huh?

ZOVEEL kan ik je er niet bezorgen, bemoeizuchtige eend!
Maar aan EEN rode rug kan ik je wel helpen! GRR!
HELP! HELP!
Rustig aan, beste man!
Oom Donald bedoelt geen échte rode rug! Hij had 't over GELD!
Hij dacht dat uw hoofd een WENSSTEEN was!
Ach, ik ben wel eens voor iets ergers uitgemaakt...
Waarom lag u hier eigenlijk in het gras? Slaapt u altijd in de buitenlucht?
Zeker niet!
Ik ben de MEDICIJNMAN van de Tuku-stam! Ik draag PARELS en GEITEHOORNS en behoor tot de NOTABELEN van 't dorp!
Maar wat is er dan gebeurd?
Ik heb PECH gehad! We verbouwen hier kokosnoten, die we wilden verkopen. Maar het schip dat ze zou komen halen kwam niet opdagen!
Dus maakte ik 'n medicijn om 't schip te laten komen ...maar het kwam niet!
Oei! Dat zullen uw dorpsgenoten u niet in dank hebben afgenomen!

Precies! Het hele dorp ligt vol met kokosnoten, die niemand wil! Zelfs niet voor NIETS! Daarom ben ik er vandoor gegaan!
Tjonge! Dan zit u aardig in de problemen!

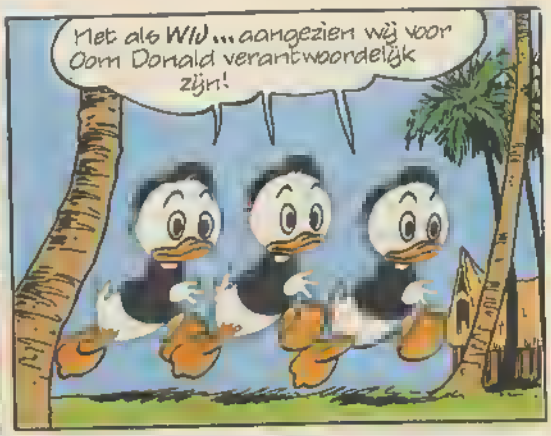
Met als WIJ... aangezien wij voor Oom Donald verantwoordelijk zijn!

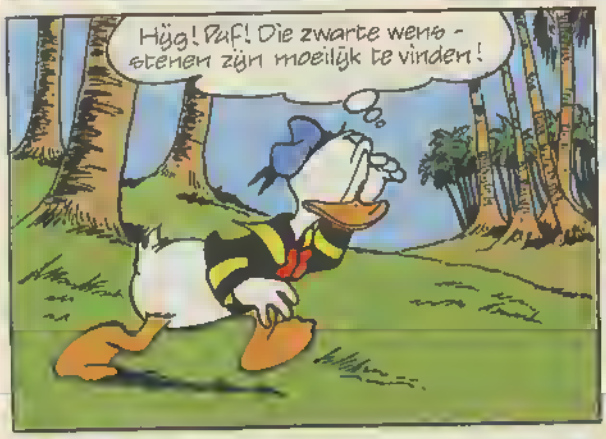
Hijg! Puf! Die zwarte wens-stenen zijn moeilijk te vinden!

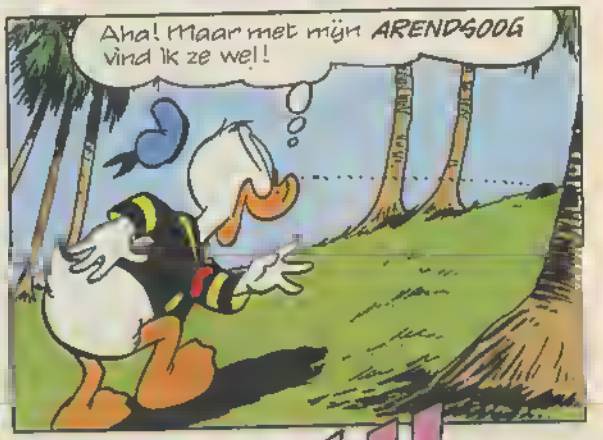
Aha! Maar met mijn ARENDSOOG vind ik ze wel!

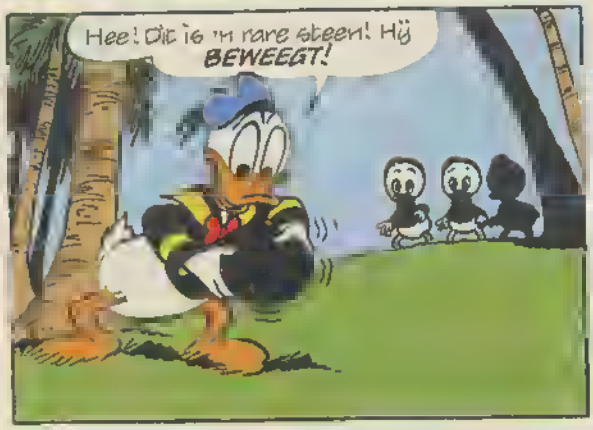
Hee! Dit is 'n rare steen! Hij BEWEEGT!

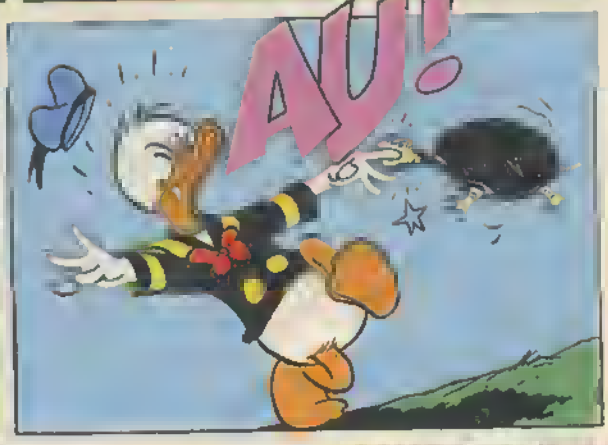
AU!

Oom Donald weet het niet, maar zijn vinger doet ONS meer pijn dan hem zelf!

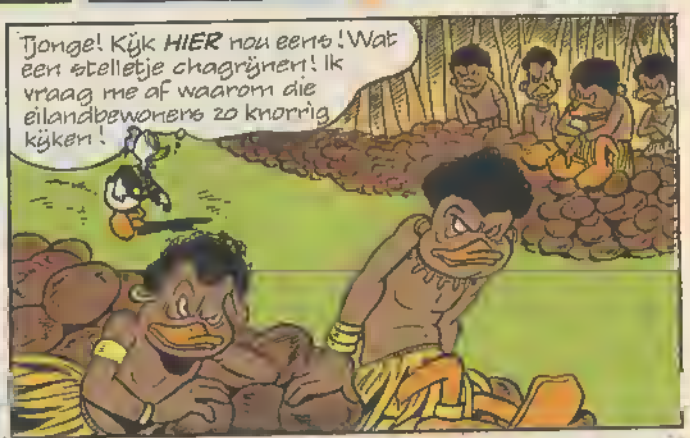
Tjonge! Kijk HIER nou eens! Wat een stelletje chagrijnen! Ik vraag me af waarom die eilandbewoners zo knorrig kijken!

Misschien is het omdat hier 'n WENSSTEEN ligt en zij niets meer te wensen hebben!
Maar IK nog wel! Tjonge, het is me toch gelukt!
Ik wens... ik wens ... een MILJOEN KOKOSNOTEN!
Een KLANT!
Wij geven hem ALLES wat hij wil!
BAF
ZOEF
BAM
Oh-oh! Ik geloof dat ik GULDENS had moeten zeggen!
Hee jij daar! Jij bezit 'n miljoen kokosnoten! Je hebt tot zonsondergang de tijd om 't eiland af te krijgen!
Huh?
Dat is onmogelijk! Wat gebeurt er als ik ze NIET van 't eiland af krijg?
Dan bekogelen we je er nog 'n keer mee!

Grote grutten! Nu zit Oom Donald pas GOED in de problemen!
We moeten hem helpen, maar hoe?
Ik heb natuurlijk geen schijn van kans, maar toch ... laat me alsjeblieft zo'n ZWARTE STEEN vinden!
Drommels! Hier ligt er een! Als ik nu maar de JUISTE WENS uitspreek!
Ik wens ... ik wens dat er 'n schip komt dat de kokosnoten van Oom Donald koopt!
TOET! TOE-OET!
Een SCHIP! Het komt de kokosnoten afhalen!
En zo keert Donald terug met nog MEER geld dan hij had uitgegeven!
En TOCH geloof ik dat ik dit fantastische geluk aan de wenssteenen te danken heb!
Hoe denk JIJ dat 't kwam?
Ik denk niets! Alleen dat iemand misschien met ONS 'n aprilgrap heeft uitgehaald!

Goofy
WDP - 2-11-'51
Ik ga ballen-gooien, Goofy!
Okee, dan ga ik naar de lachspiegels!
LACH SPIEGEL
10
Ik verheug me er nu al op!
LACHSPIEGELS
INGANG
TOEGANG FL. 1.50
HA! HA! Wat leuk!
Hallo!
HI! HI!
UITGANG
Tot ziens, jongens!
UITGANG
HMM!... Hier klopt iets niet!
uit

HIEP HIEP HOERA!

HET IS ALTIJD FEEST ALS JE DONALD DUCK LEEST!

SPAARALBUM KADO!

Zoals je wel gezien zult hebben, krijg je deze week een kadootje van mc! Een spaaralbum, waarin Mickey, Goofy en ik een angstig avontuur beleven.
Haal dit album voorzichtig uit mijn blad en bewaar het goed, want er moeten maar liefst 42 plaatjes ingeplakt worden om het helemaal kompleet te maken!

PLAKPLAATJES KADO!

Volgende week vind je in Donald Duck nummer 14 de eerste 21 plaatjes en een week later, in nummer 15, volgen dan de resterende 21!

NOG MEER GROOT NIEUWS!

Donald Duck weekblad nummer 16 is ook niet mis! In dat nummer zit een PRIJSVRAAG! Een prijsvraag waaraan iedereen kan meedoen en waarbij een heleboel prijzen te winnen zijn!

1001 PRIJZEN!

Duizend-en-één prijzen maar liefst! Welke precies verklap ik je pas in DD. 16!
Nog eventjes geduld dus...

ZORG DAT JE DE NUMMERS 14, 15 EN 16 DUS NIET MIST!

april

1	Ma		11	Do		21	Zo		
2	Di		12	Vr		22	Ma		
3	Wo		13	Za		23	Di		
4	Do		14	Zo		24	Wo		
5	Vr		15	Ma		25	Do		
6	Za		16	Di		26	Vr		
7	Zo		17	Wo		27	Za		
8	Ma		18	Do		28	Zo		
9	Di		19	Vr		29	Ma		
10	Wo		20	Za		30	Di		

© 1985 Walt Disney Productions

advertentie

VAN NUL TOT NU

De Vaderlandse Geschiedenis tot 1648

De vaderlandse geschiedenis in stripvorm, dat is iets heel bijzonders! Van de steentijd tot en met de afloop van de Tachtigjarige Oorlog passeren alle belangrijke gebeurtenissen de revue. Een uniek lees- en kijkavontuur voor jong en oud.

Wie dacht er nog dat geschiedenis een muffe opsomming van feiten en jaartallen was? Met dit boek laat de vaderlandse geschiedenis zich lezen als een spannend stripverhaal!

Van Nul tot Nu is geheel in kleur uitgevoerd en heeft een stevige, harde kaft. De prijs is slechts ƒ 14,95 (inclusief verzendkosten).

Je kunt heel eenvoudig dit unieke stripboek thuisbezorgd krijgen. Gebruik de bijgesloten antwoordkaart en Van Nul tot Nu wordt je zo snel mogelijk toegezonden.

GEBRUIK DE ANTWOORDKAART

(inclusief verzendkosten)

Hiawatha
?
Waarom zijn die vrouwen zo opgewonden ?
HELP!
IEK!
HB4139

Begrijp jij wat ze zeggen?
Hmm...
IEK!
Eh...daar...eh ...HELP!

Ze zeggen: "Iek! Eh...daar... eh... help!"
Vertel het nou eens RUSTIG!
Bij de wasplek aan de rivier zit een heel gevaarlijke BEER!

Dan is het zeker een WASBEER! HI! HI!
Over beren moet je geen grapjes maken, zoon! Die zijn gevaarlijk!

Ik zal alle krijgers van de stam verzamelen! We zullen hem weg moeten jagen, anders hebben we binnenkort geen echone broeken meer!
ALLE KRIJGERS AANTREDEN!

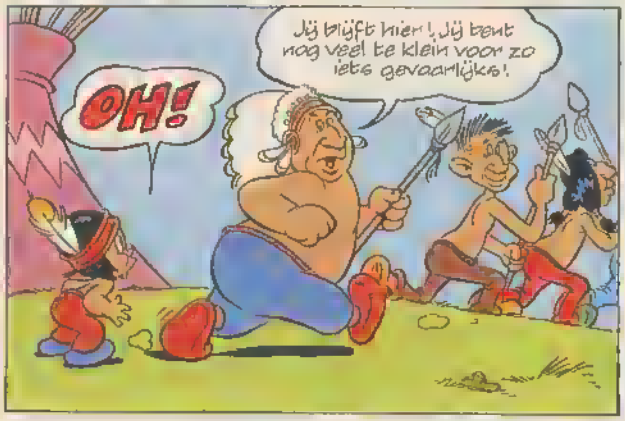
OH!
Jij blijft hier! Jij bent nog veel te klein voor zo iets gevaarlijks!

Ik ben helemaal niet te klein! Ik ben een grote, dappere krijger!
Dan krijg jij de eervolle opdracht om de vrouwen gezelschap te houden. Dat kan ook heel gevaarlijk zijn!
Ha! Ha! Ha!

Het is ook altijd hetzelfde liedje!
'EIEIEK!
Wat is er nu weer?
De BEER! Hij zit achter die tent!
?
GROM!
Ha! Ha! Ha! Hoe kunnen die vrouwen nou bang zijn voor zo'n klein BABY-BEERTJE?
?
Ik zal eens een showtje opvoeren, let op!
OEI! En... AAAH!
PAK AAN!
PAF!
BONG!
Wij kunnen geen beer vinden!
Dat klopt! Hij is met Hiawatha aan 't vechten achter de tent!
AUW!
OEF!
BAM!
HOU VOL, HIAWATHA! WIJ KOMEN ERAAN!
HI! HI!
PAK AAN!
BOINK!

Oei! Nu merken ze dat er helemaal geen gevaarlijke beer is!
Eh... alles is in orde!
Hm ...was er wel een beer?
Gromp?
Jazeker, ik heb 'm weggejaagd!
Groem!
Ik sloeg 'm HIER en ik mepte DAAR en toen...
WAAH!
Een GRIZZLY! De gevaarlijkste van alle beren!
?
HELP!
GROM!
NEE! Eet mij niet op! Ik ben helemaal niet lekker!
SLURP!
Huh? Het lijkt wel alsof hij me BEDANKT!
H-Hiawatha? Leef jij nog?
I-ik geloof 't wel!

De beer heeft me alleen maar gelikt!
Wat? Jij TEMT een grizzly, zodat ie je likt, als een hondje?

Ik zal maar niks over die baby-beer zeggen!
Ach, zo'n beer weet ook wanneer ie de zwakkere is!
Je bent een GROOT KRIJGER!

Dank zij Hiawatha blijft ons dorp nu beer-vrij en kunnen we onze kleren weer wassen!
Ja!
Onze held!

Maar...
GROM! GROM!
GROEM!

Wat is er NU weer aan de hand?
HELP!
Ween een beer?

Niet EENTJE maar een heleboel!

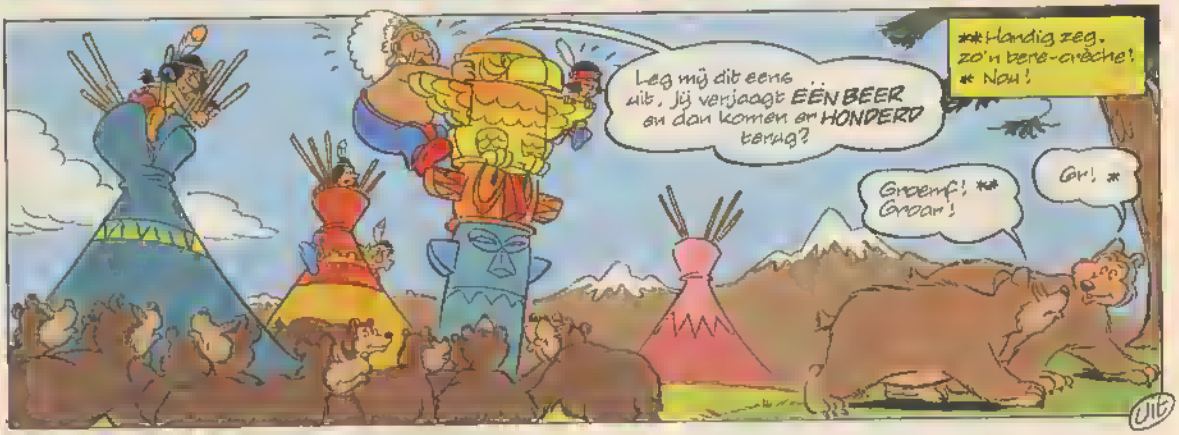
Leg mij dit eens uit, Jij verjaagt EEN BEER en dan komen er HONDERD terug?
**Handig zeg, zo'n bere-crèche! * Nou!
Groemf! **Groar!
Gr! *

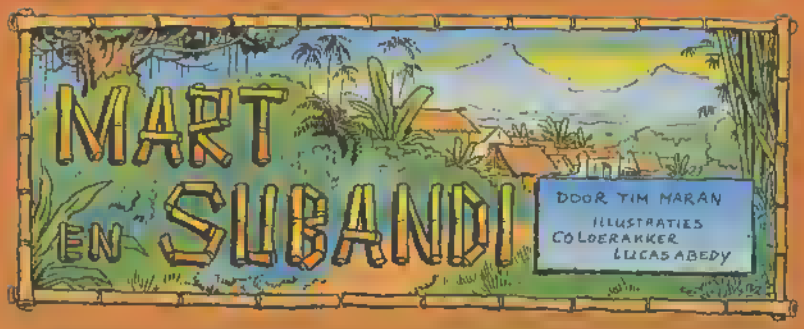

Deel 5: DE LAPENDE PANTER

Subandi was de eerste die weer tot zichzelf kwam. De panter deed niets. Hij lag onder het bamboebos en keek naar hen. Af en toe kneep hij zijn ogen dicht tegen het felle zonlicht. Subandi was asgrauw van angst. Zijn armen leken nog wel als verlamd, maar hij tilde langzaam en voorzichtig een been op en raakte Mart aan.
„Hèè, Mart!" Langzaam draaide Mart zijn hoofd om.
„W ..we m moeten hier weg," fluisterde Subandi gejaagd. Voetje voor voetje slopen ze weg uit de kuil onder aan de pantjoran. Toen de panter zich bewoog, bevroren ze. De angst maakte hen misselijk. De panter stond op en rekte zich uit. Toen gaapte hij. Duidelijk konden ze zijn wrede slagtanden zien. Daarna draaide de panter zich om en sjokte lui weg, het bamboebos in.

Mart en Subandi maakten dat ze wegkwamen. Ze vlogen naar de oude waringin en schoten in hun hansop. Oud en wijs keek de oude boom op hen neer. Toen Mart en Subandi wilden wegholten hadden ze opeens het gevoel alsof de oude waringin hen terugriep. Ze stonden allebei tegelijk stil en draaiden zich om. Ineens waren ze niet bang meer. Was het de oude waringin die hen had beschermd tegen de panter? Ja, dat moest wel! Ze maakten een diepe buiging en fluisterden: „Dank u wel, grootvader..."

Die avond, aan tafel, zat Mart op hete kolen. Hij zou zo graag aan zijn vader vertellen dat hij wist waar de panter woonde. Maar dan moest hij ook meteen vertellen dat ze die middag ongehoorzaam waren geweest en daar zag hij wel heel erg tegenop. In bed kon hij de slaap niet vatten. Hij lag met wijd open ogen in het halfdonker voor zich uit te staren. Het was alsof hij nu alles veel helderder voor ogen zag. Het was niet waar dat de panter gevaarlijk en wreed was. Hij had zo rustig gelegen, in dat koele bamboebos, met lui toegeknepen ogen alsof hij plezier had gehad in de twee spelende jongens. Waarom waren ze dan bang voor hem geweest? Het paste allemaal zo goed bij elkaar: de pantjoran, het bamboebos, de panter, alles onder het wijze, heilige oog van de oude waringin. Net een stukje paradijs. Mart zuchtte diep en zijn ogen vielen toe.

„Heb jij het aan je ouders verteld?" vroeg Mart de volgende ochtend aan Subandi.
„Tuurlijk niet," zei Subandi.
„We hebben dus samen een geheim," ging Mart plechtig verder. „Wij alleen kennen het MYSTERIE van de panter." Mart had het gevoel alsof hij en Subandi daar zaten als Old Shatterhand en Winnetou. Opeens zei hij. „Zeg, zullen we bloedbroeders worden?"
„Goed," zei Subandi direct, ook al had hij nooit indianenboeken gelezen. „Hoe gaat dat?"
„O, gemakkelijk!" antwoordde Mart. „We snijden in onze vinger. Dan komt er bloed uit en ik drink van jouw bloed en jij van mijn bloed .."

„Snijden?" zei Subandi zuinig.
„Dat moet je ervoor over hebben," verklaarde Mart.
„Goed dan," zei Subandi.
„Dan moet je een mes halen," zei Mart geestdriftig.
„Moet het een groot mes zijn?"
„Als je er maar mee kunt snijden," zei Mart. Subandi kwam even later terug met een huis-, tuin- en keukenmes, maar toen ze het goed bekeken leek het toch wel wat groot. Zo diep hoefden ze toch zeker niet in hun vinger te snijden?
„Ik haal wel wat anders," bood Subandi aan. Hij kwam terug met een schaar.
„Hier kan het toch ook wel mee?" zei hij. „Dan gaan we prikken, net als met een dolk." Mart knikte. Inderdaad leek de schaar wel wat op een dolk. „Is er niet een kleinere schaar?" vroeg hij voorzichtig.

Tenslotte vonden ze een geschikt voorwerp: een mooie, gouden speld van Subandi's moeder. Daarmee kon je ook prikken. Aarzelend stak Subandi zijn hand uit.
„Je hebt kippevel," merkte Mart op en hij gaf een prik. Het was maar een klein prikje, maar Subandi kermde alsof hij doodging.
„Je hebt mijn hele vinger opengesneden!"
„Niet waar," zei Mart, „kijk maar." Op de top van Subandi's pink stond een klein, rood druppeltje.
„Nou drink ik jouw bloed," zei Mart met holle stem.
„Hoe smaakt het?" vroeg Subandi.
„Naar niks," zei Mart. Vervolgens deed Subandi hetzelfde bij Mart. Nu

waren ze bloedbroeders! Ze lieten de mooie gouden speld liggen en gingen met hun katapult jagen aan de rand van de kampong.

Het was een gloeiendhete middag. Monjet, de aap, verveelde zich omdat Angin het paard er niet was. Nu was hij dus alleen. Eerst was hij op krabbejacht gegaan. Maar toen ze niet wilden bijten was hij maar weer op de afsluitbalk van de stal gekropen. Toen merkte hij iets op, vlak bij de stapel gras die Djojob voor het paard Angin had gesneden. Monjet keek eens beter. Daar was een *wêlang*, een klein dun slangetje, maar de giftigste adder van heel Indonesië. Monjets rugharen stonden recht overeind.

Krampachtig klemde hij zich vast aan de balk. De slang was weer in het gras verdwenen. Maar de kleine brave aap durfde zich niet te verroeren.

Mart kwam van school. Hij liep het achtererf op, zijn schooltas nog in de hand, om Monjet te begroeten. Maar Monjet groette niet terug. Hij bleef doodstil zitten, met zijn rug naar Mart toe.
„Monjet!" riep Mart. Als verdoofd staarde de aap naar de grashoop. Hij had Mart natuurlijk wel gehoord en met alles wat hij in zich had smeekte Monjet: „Wèg! Wèg, baasje!" Maar zijn gedachten bereikten Mart niet. Het waren ook maar kleine dieregedachten. Mart kwam dichterbij. Er bewoog een halm in de grashoop en er verscheen een klein, driehoekig kopje. Het giftige kopje van de Dood. De adder spande zijn dunne lijfje als een stalen veer, zijn doffe kraaloogjes op Mart gericht. Monjet raakte in paniek. Hij begon als een dolle op en neer te springen en te krijsen. Mart moest erom lachen. Hij liep de stal in. Zijn blote benen kwamen binnen bereik van de wèlang.

Toen, op het moment dat de adder in beweging kwam, sprong die dwaze Monjet van de balk, zijn handjes uitgespreid, zijn tanden ontbloot. Hij was sneller dan de wèlang. Voordat de slang helemaal uit de grashoop kwam zat Monjet krijsend boven op hem. Hij greep het slangetje beet, beet hem de ruggegraat kapot en doodde de slang. Maar met een flitsende beweging had ook de adder toegeslagen.

Monjet was niet meer te redden. Mart was ontroostbaar over het verlies van de dappere aap. Hij kon niet eten. Omdat hij alleen wilde zijn, stopten ze hem in bed. Tenslotte huilde hij zich in slaap.

De volgende middag, na school, ging hij naar Subandi. Hij vertelde hem eerst van Monjet. Toen zei hij ineens: „Ik ga het mijn vader vertellen van die panter, bij de pantjoran." Subandi was eerst beduusd. Toen schreeuwde hij woedend: „Wou jij ons verraden? Ben jij een bloedbroeder?" Mart sloeg zijn ogen neer.
„Toch moet ik het vertellen," zei hij koppig. „Ik wil niet banger zijn dan Monjet. Ik krijg natuurlijk straf, maar dat is niet zo erg als doodgaan. En Monjet is doodgegaan omdat hij dapper was." Daar moest Subandi diep over nadenken.
„Goed," zei hij toen. „We vertellen het aan onze vaders."
Tot zijn verbazing kreeg Mart geen

straf. „Ik vind het flink dat je mij durft te vertellen dat je ongehoorzaam bent geweest," zei zijn vader. „En daarom zal ik je niet straffen." Wat voelde Mart zich geweldig! Een uur later kwam Subandi het achtererf opstuiven. „Geen straf! Geen straf!" juichte hij. „Mijn vader vond het flink van mij dat ik het vertelde!" Die avond mocht Subandi bij Mart eten.

„Morgenmiddag," vertelde Marts vader, „ga ik de panter schieten. Maar iemand moet mij wijzen waar die pantjoran is."

„Wij!" riepen Mart en Subandi terwijl ze zowat van hun stoel rolden van opwinding. Marts vader glimlachte. Hij keek naar hun smekende gezichten en nam opeens een besluit. „Eigenlijk mogen ze best mee," zei hij tegen zijn vrouw. „Ik zorg er wel voor dat hun niets overkomt." Marts moeder was woedend. Ze zei de hele avond geen woord meer tegen haar man. Maar er bestonden geen gelukkiger jongens dan Mart en Subandi.

Eindelijk was het zover. Marts vader verscheen in zijn groene jachtpak, met zijn geweer. De jongens zagen bleek van opwinding. Mart en Subandi gingen voorop om de weg te wijzen.

„Daar is het," fluisterde Subandi en hij wees naar de donkergroene kruin van de waringin.

„Dan lopen jullie nu achter mij," zei

Marts vader. Mart aarzelde. Zou hij het tegen zijn vader zeggen? „Pa," zei hij. „Straks als we bij de waringin zijn moet u ook een buiging maken en zeggen: „Dag, grootvader"." Marts vader keek in de twee ernstig naar hem opgeheven gezichten en knikte. De jongens waren gerustgesteld. Nu kon hun niets meer overkomen.

Ze hoorden al het klateren van de pantjoran. Daar stond de oude waringin. Mart en Subandi bogen en fluisterden: „D..dag g...grootvader. Hier zijn we dan weer." En ze kregen kippevel toen Marts vader zijn hoed afnam en ook een buiging maakte. Nu kon er niets meer misgaan. „Waar was de panter?" vroeg Marts vader

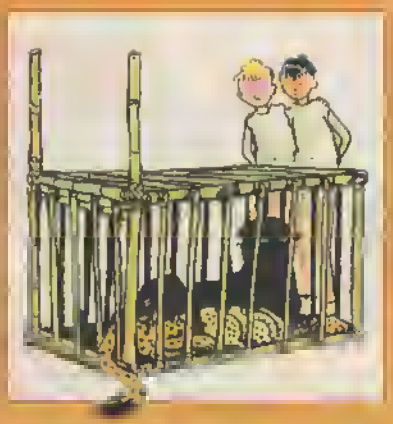

fluisterend. Subandi en Mart wezen tegelijkertijd.

D...daar beneden, bij dat bamboebos!" zeiden ze schor. Voetje voor voetje slopen ze verder. Toen stond Marts vader stil en gooide een kluit aarde in het bamboebos. De jongens voelden hun hart stilstaan van schrik. Er klonk een diepe nijdige grom uit het groen. Het volgende ogenblik flitste, laag tegen de grond gedrukt, de panter uit het bamboebos. Hij was razend van woede. Zijn groene ogen vlammend, zijn bovenlip opgetrokken. Razendsnel hief Marts vader zijn geweer op, zijn vinger aan de trekker.

Toen gebeurde er iets geks. Ineens hingen Mart en Subandi allebei aan een arm van Marts vader en ze krijsten: „Nèè! Nèè! Niet doen! Niet schieten!"

„Laat me los!" schreeuwde Marts vader. Maar Subandi en Mart lieten niet los. Gelukkig viel de panter niet aan. Blazend en snauwend bleef hij staan.

„Niet schieten! Niet doodmaken!" gilden de jongens. „Goed, goed .." bromde Marts vader schor. „Ik zal niet schieten, maar laat me los." Mart en Subandi kwamen tot bedaren. Marts vader liep langzaam achteruit, zonder de panter uit het oog te verliezen terwijl hij de jongens achter zich hield. Toen ze weer bij de pantjoran kwamen sloop de panter terug naar het bamboebos.

Alles was voorbij. Ze gingen onder de waringin zitten.

„Vertel eens," zei Marts vader, „waarom wilden jullie niet dat ik de panter schoot?" Subandi durfde niet op te kijken.

„De panter heeft ons ook niets gedaan," zei hij. „Ik vond het opeens zo zielig voor hem." Bij Mart sprongen de tranen in de ogen toen hij het hoorde. Toen zijn vader het geweer opbhief, had hij het ineens heel zeker geweten: het stukje paradijs bij de oude waringin en de pantjoran mocht je niet kapotmaken.

De panter mocht blijven leven. Maar ze konden hem toch ook niet vrij laten rondlopen. Dat was te gevaarlijk voor het werkvolk in de suikerrietvelden. Marts vader liet daarom een kooi maken met een valdeur, die aan het begin van het bamboebos werd neergezet. Hij werd met bladeren en takken bedekt en achterin werd de bout van een wild zwijn gelegd.

Dezelfde middag al kwam een opgewonden man Marts vader waarschuwen dat er alschuwelijke geluiden klonken bij de oude waringin. In optocht gingen ze kijken. Ja hoor, de panter had zichzelf in de kooi gevangen. Hij blies en brulde en zette zijn klauwen in het hout.

„Laten we 'ns in het bamboebos kijken," stelde Marts vader voor. „Daar heeft de panter gewoond." In het bos wachtte hun een grote verrassing. In een holletje lagen vier panterwelpjes! Ze hielden zich muisstil en met hun gele, wollen vachtjes waren ze haast onzichtbaar tussen de dorre bladeren.

„Dat is het antwoord op al onze vragen," zei meneer Sasoon lachend. „De spookpanter is een moederpanter. Ze is natuurlijk uit de bergen hierheen gekomen om haar nest te werpen." Na een hoop last en tijd lukte het de

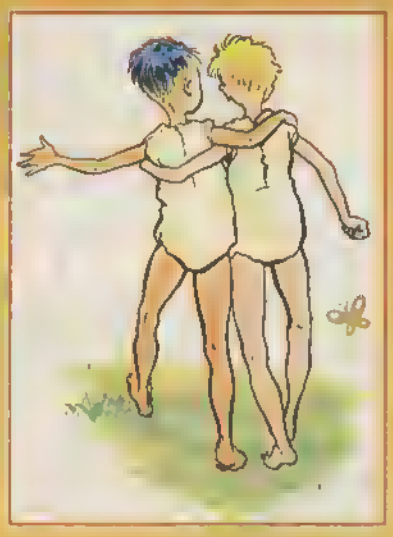

vier welpen bij hun moeder in de kooi te wurmen. Toen dat eindelijk gelukt was bedaarde de panter en kneep bijna tevreden haar groene ogen dicht.

De panter en haar jongen werden cadeau gedaan aan de dierentuin. Toen de kooi op een vrachtauto was geladen stonden Mart en Subandi er met hun neus bovenop. Zo was alles dus goed gekomen voor de panter en haar jongen. En ook voor Mart en Subandi, want er was niets stuk gemaakt in hun paradijs. Ze draaiden zich om en kuierden, de arm om elkaars schouders, weg.

EINDE

TOKKIE TOR
Ha die Bo! Hoe gaan de zaken?
SPULLEN KOOP
Beroerd! Ik heb NOG NIKS verkocht!
H 8395
Je zou eigenlijk RECLAME moeten maken!
SPULLEN TE KOOP
Reclame? Waarom?
Je zaak valt niet genoeg op!
Hoe moet dat reclame maken?
Je zou iets weg kunnen geven!
WAT?
SPULLEN TE KOOP
Maar dat KOST mij geld! En dat wil ik met deze zaak juist VERDIENEN!
Geef dan iets weg dat GRATIS is!
GRATIS?
SPULLEN TE KOOP
Je begrijpt 't niet! Je kunt iets weggeven dat toch al bij iets anders hoort!
Leg eens uit!

Je geeft bijvoorbeeld bij 'n riem een gesp gratis, of bij lucifers gratis een doosje, of bij 'n overhemd de knopen!
Dat is toch BEDROG!
Welnee! Dat hoort er allemaal toch gratis bij?
Dat klopt, ja!
Hi! Hi! Dus bij 'n broek alleen de rechterpijp betalen en de linker gratis! Slim hoor! Ik ga meteen borden maken!
Nu zullen de klantjes zó wel komen!
SPULLEN TE KOOP
BIJ BOBE-TAALT U SLECHTS DE HELFT!
EÉN DING BETALEN, DE REST VOOR NIKS!
Later....
En Bo, hoe is 't gegaan?
Slecht! Ik ben FAILLIET!
En dat komt alleen door jouw plannetje!
Wat? Hoe kan dat nou?
Daar loopt m'n eerste klant! Hij vroeg of ie, als hij één schoen betaalde, de rest gratis kreeg!
D-DIEDERIK DUIZENDPOOT!
UIT

advertentie

Kattekwaad van een muis en een eend

Zoals je weet beleeft Mickey Mouse heel veel spannende avonturen met Goofy, en maakt Donald Duck de gekste dingen mee met zijn neefjes.
Maar wat je misschien niet weet, is dat Mickey en Donald samen ook al een heleboel avonturen hebben meegemaakt.
Die allereerste verhalen zijn nu in een stripboek verschenen: De jeugdjaren van Mickey en Donald.
Een album vol kwajongensstreken, waar ook de oudere lezers veel plezier aan zullen beleven.

De jeugdjaren van Mickey en Donald.
Overal verkrijgbaar. ƒ 6,75/120 Bfr.

WIE DIT LEEST IS GEK!

Gek? WELNEE! Je bent juist hartstikke slim als je nu een abonnement op Donald Duck neemt!
Je favoriete weekblad elke week keurig netjes bij je thuisbezorgd en nog een fantastisch kado op de koop toe!
Wie nu abonnee wordt van Donald Duck krijgt namelijk een ijzersterke RUGZAK kado, waar van alles in kan!

Assepoester

Tom heeft Lucifer van de deuropening weggelokt zodat de muizen erdoor kunnen, maar nu zit hij zelf in de problemen...

Misepoes! Tom weet Lucifer handig te misleiden, zodat deze tegen de muur botst. Een-nul voor Tom!

Ondertussen kunnen Pieter en de andere muizen veilig naar de binnenplaats gaan voor hun ontbijt!

Tom houdt Lucifer nog even bezig, zodat de andere muizen veilig met hun ontbijt naar binnen kunnen gaan...

Oei! Daar krijgt Lucifer Pieter in het oog, die met zijn omvangrijke ontbijt maar langzaam vooruit komt...

Terwijl Lucifer zich klaarmaakt voor de sprong, duwt Tom wanhopig tegen de bezem die tegen de muur staat...

En opnieuw delft Lucifer het onderspit! Twee-nul voor Tom!

Dank zij de dappere Tom weet Pieter te ontsnappen aan de klauwen van Lucifer ...

Assepoester heeft nog maar nauwelijks het ontbijt klaargemaakt of haar stiefmoeder en haar stiefzusters Anastasia en Drizella beginnen al te schreeuwen vanuit hun slaapkamers ...

Terwijl Assepoester hard aan het werk is, nemen wij een kijkje in het koninklijk paleis, waar de koning en de grootheritog zich druk maken over de prins ...

Koeriers gaan onmiddellijk op weg om de koninklijke uitnodiging rond te brengen ...

Tja, waar om niet? Tenslotte hoort Assepoester ook bij de familie, al wordt ze als een dienstmeisje behandeld!

Het nieuws over het koninklijk bal verspreidt zich snel door het kasteel ...

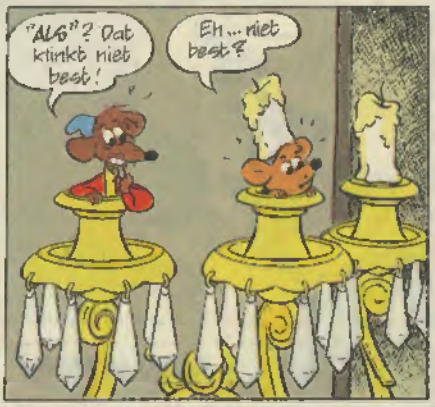

Maar als Assepoester aan haar jurk wil beginnen, klinkt het weer: "ASSEPOESTER!"

Tjonge! Maar DAT is zwaar werk voor kleine muizen! Zouden ze dat wel kunnen?

WORDT VERVOLGD

de Boze Wolf

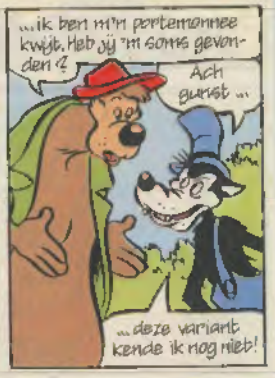

Abonnementsprijs: f 1,50 per week of f 19,50 per kwartaal (13 nrs.). Losse nummers f 1,75, België 33 F.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Donald Duck, antwoordnummer 50.105 – geen postzegel – 2000 VK Haarlem of bel 023 – 319421.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd.
Voor postabonnees: Klantenservice Donald Duck, postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023 – 319421. Bereikbaar van maandag t/m donderdag tussen 08.30 – 16.45 uur, vrijdag van 08.30 – 16.00 uur. Bij correspondentie s.v.p. abonnementsnummer vermelden.
Voor bladenman-abonnees: U kunt zich wenden tot uw bladenman of tot het dichtstbijzijnde Mediaal distriktskantoor: Arnhem 085-641 211, Berlen 05930-5545, Amsterdam 020-926910, Nieuwegein 03402-63071, Rotterdam 010-211966, Vught 073-579039.
Opzegtermijn abonnementen: Voor Donald Duck geldt een opzegtermijn van zes weken.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Klantenservice Donald Duck, Haarlem. Denk om uw postcode!
Buitenland: Voor het buitenland worden prijzen en condities op aanvraag verstrekt door klantenservice D.D.(zie boven).
Losse nummers: Verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermerkt en warenhuis. Distributeur: Aldipress B.V., Strijkviertel 31, 3454 PJ De Meern, telefoon 03406 – 2044.
Verdeler voor België: Tijdschriften Uitgevers Maatschappij (Internationale Uitgevers Mij N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2018 Antwerpen, tel. 03 – 2370120. Donald Duck is verkrijgbaar bij de weekbladverkeper en in de boek- en dagbladhandel.
Niet in de leesportefeuille: Zonder schriftelijke goedkeuring van de uitgeefster is het niet geoorloofd Donald Duck op te nemen in of ter beschikking te stellen van een leesportefeuille.
Advertenties: Admedia B.V., A. J. Ernstraat 585, 1082 LD Amsterdam/Buitenveldert, telefoon 020 – 5411345. Tariefkaart nr. 21
Drukkerij: Rotogravure Etten b.v.

8 710722 052011 00